

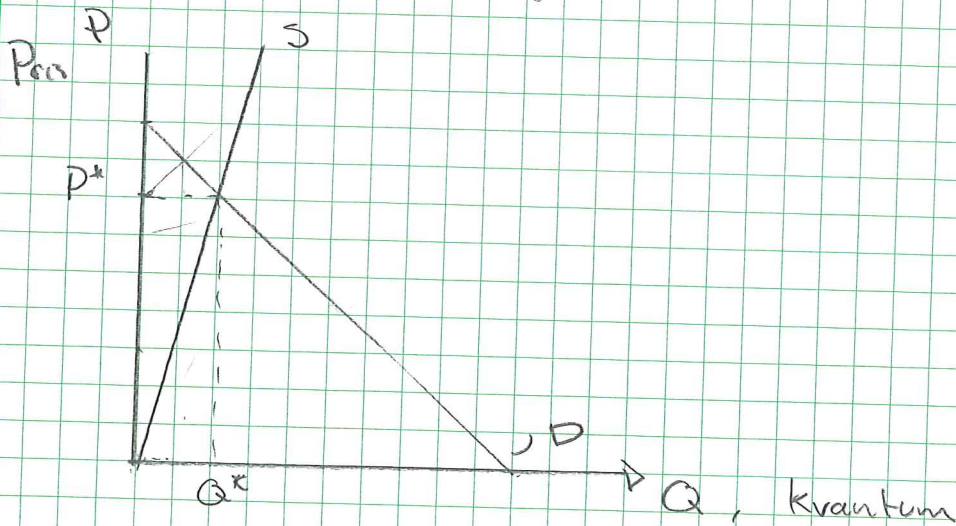
SØK 2008 - Offentlig Økonomi

Oppgave 1

Efterspørsel: $D(P) = 1500 - P$

Tilbud: $S(P) = P/14$

- a) Markedet er i likevekt når
 Tilbud = Efterspørsel
 Grafisk kan vi illustrere dette
 ved å plote tilbud- og
 efterspørselsfunksjoner i samme
 diagram (med pris og kvantum
 langs aksene):

Denne kolonne er
forbeholdt sensor

This column is for
external examiner

1a) Analytisk blir dette

$$1500 - P = \frac{P}{14}$$

$$\frac{15P}{14} = 1500$$

$$\underline{P^* = 1400}$$

$$D(1400) = (S(14)) = 1500 - 1400 = \underline{100}$$

$$\underline{Q^* = 100}$$

I likevekt blir det omsatt 100
enheter til en pris på 1400

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

1b) Innteres enhetssteff på 300 KR som pålegges produsentene. Kostnaden per enhet øker med 300 for produsentene, dette fører til et negativt steff av tilbudsfunksjonen. Vi setter tilbudet- og etterspørselsfunksjonene på pris form

$$\text{Etterspørsel: } P = 1500 - Q$$

$$\text{Tilbud : } P = 14Q$$

Etter steff blir tilbudet lik

$$P - 300 = 14Q$$

$$P = 14Q - 300$$

Vi har nå likevekt når

$$1500 - Q = 14Q - 300$$

$$15Q = 1200$$

$$Q^t = \underline{80}$$

Prisen i markedet er gitt ved:

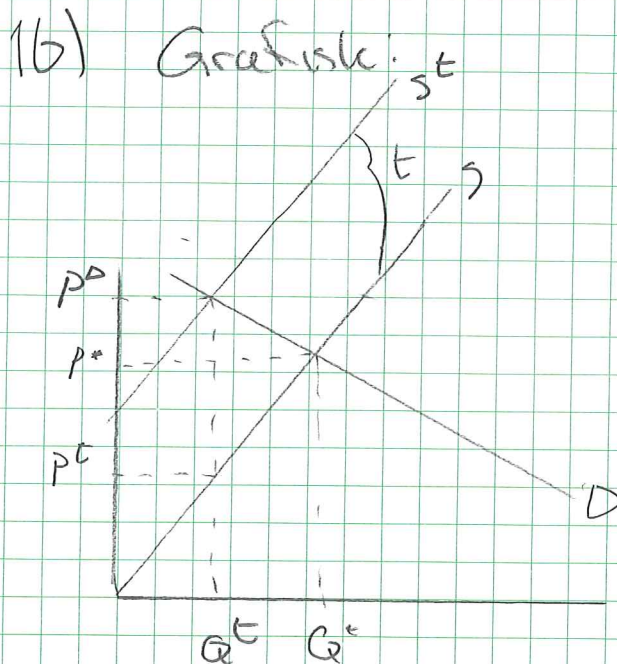
$$P^0 = 1500 - Q = 1500 - 80 = \underline{1420}$$

Tilbudssiden matter nå etter steff:

$$P^t = 14Q = \underline{1120}$$

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

Skatteinntektene er gitt ved
 $TR = Q^t \cdot t = 80 \cdot 300 = \underline{24.000 \text{ KR}}$

Efterspørselsiden betaler:

$$(1420 - 1400) \cdot 80 = 1.600 \text{ KR}$$

$$\frac{1600}{24.000} \cdot 100\% = \underline{6,67\%}$$

Tilbudssiden betaler:

$$(1400 - 1120) \cdot 80 = 22.400 \text{ KR}$$

1 prosent tilsvarer dette:

$$\frac{22.400}{24.000} \cdot 100\% = \underline{93,33\%}$$

Ser at tilbudssiden betaler den klart største delen, da tilbudet er mindre elastisk sammenlignet med efterspørselsiden.

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

Oppgave 1c)

Tilbudsfunksjonen er nå gitt ved $S(P) = \frac{P}{3}$ ($=Q$)

Eller på prisform:

$$P^S = 3Q$$

Eterspørselen er fortsatt gitt ved:

$$Q = D(P) = 1500 - P, \quad \text{eller:}$$

$$P^D = 1500 - Q$$

Uten skatt finner vi likevekten:

$$P^S = P^D$$

$$3Q = 1500 - Q$$

$$4Q = 1500$$

$$Q^* = 375$$

Prisen i markedet er nå gitt ved

$$P = 1500 - Q = 1500 - 375 = 1125$$

(Som er det samme som $P^S = 3 \cdot Q$)

Denne kolonne er
forbeholdt sensor

 This column is for
external examiner

1c) Ser nå på tilfellet
med en erverbeskatt på 300
på tilbudssiden:

$$P^S = 3Q - 300$$

Likvekt:

$$P^S = P^D$$

$$3Q - 300 = 1500 - Q$$

$$4Q = 1200$$

$$Q^t = 300$$

Dette tilsvares en pris for
etter spørmerne på: $P^D = 1500 - 300$
 $= 1200$ kr

Mens produsentene

matter: $P^S = 3 \cdot Q = \underline{900}$ kr

Skatteinkjektene blir:

$$TR = t \cdot Q^t = 300 \cdot 300 = \underline{90.000}$$
 kr

Tilbudssiden betaler:

$$(1125 - 900) \cdot 300 = \underline{67.500}$$
 kr

$$\text{tilsvarende: } \frac{67.500}{90.000} \cdot 100\% = \underline{75\%}$$

Etterspørselsiden betaler

$$(1200 - 1125) \cdot 300 = \underline{22.500}$$
 kr eller

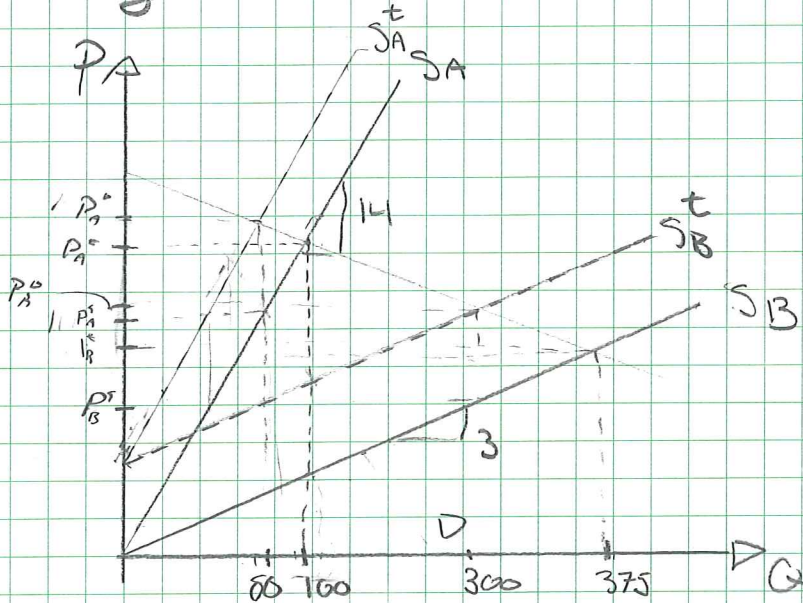
$$\frac{22.500}{90.000} \cdot 100\% = \underline{25\%}$$

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

1c) For å oppsumere tegner vi opp tilbudskurvene i samme diagram

(Vi bruker konstant beregning: A om den originale tilbudskurve og B om kurven fra 1c)

(Merk at figuren ikke er matematisk korrelert, da denne kun blir brukt for å illustrere prinsippet)

S_B og S_A er de opprinnelige tilbudskurvene, mens S_B^t og S_A^t er justert for skatt.

Det er viktig å understreke at etterspørselskurvene er ment å illustrere den kompenserte etterspørselskurvene (tatt høyde innbetaleffekten)

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

1c) For å oppsumere

	Q	P ^s	P ⁰
<u>Tifelle A</u>			
Uten skatt	100	1400	1400
Med skatt	80	1120	1120
<u>Tifelle B</u>			
Uten skatt	375	1125	1125
Med skatt	300	900	1200

Ser på elastisiteten i de to tilfellene

$$A: \frac{\partial Q_A}{\partial P} = \frac{1}{14}$$

$$B: \frac{\partial Q_B}{\partial P} = \frac{1}{3} > \frac{\partial Q_A}{\partial P}$$

Ser at tilbudet er mer elastisk i tilfelle B enn A

Prosentvis nedsett bekvantum er det samme i de to tilfellene, men antall enheter blir mer nedsett i tilfelle B

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

1c) I begge tilfeller er skattebeløpet det samme (300). Siden volumet omsatt i tilfelle B er større blir også skatte umbeløpet større her. Det mest spennende er så klart å se på fordelingen av skatte umbetalinger:

	S	D
A	93,33	6,67
B	75	25

Hvor S og D er prosentvis betalt skatt av tilbudsiden (S) og etterspørselsiden (D)

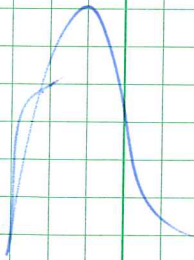
I tilfellet med mer elastisk tilbud beholder tilbudsiden mindre andel av skatte beløpet

I begge tilfeller er elastisiteten til etterspørselsiden større (-1), og tilbudsiden beholder den største andelen.

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

1c) ^{slike} Det kan vises at hvem som formelt blir pålagt en avgift (konsumenter eller produsenter) er helt irrelevant. Det er elastisiteten til tilbuds og etter spørresiden som avgjør i hvor stor grad man betaler, hvor den med mest uelastiske funksjon betaler den største andelen. Endring av elastisiteten endrer også innbetalingsgrad
 (Mer elastisk \rightarrow Betaler en mindre andel
 Mer uelastisk \rightarrow Betaler en større andel.

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

Oppgave 2)

$$C(Q) = 360Q - Q^2$$

$$\text{Etterspørsel: } P = 600 - 5Q$$

a) Marginalkostnadene blir

$$MC = C'(Q) = 360 - 2Q$$

Ser at MC er en uttakende funksjon, noe som er utgangspunkt for et naturlig monopol.

Samfunnsøkonomisk (SO)-overleidd blir maksimalt ved frikonkurranse (ved fravær av eksternaliteter).

Dette kjennetegnes ved at

$MC = P$, prisen (P) tilsvarende den marginale produksjonskostnaden

Prisen er gitt av etterspørsels-

funksjonen. Etterspørselsfunksjonen representerer marginal betalings-

vilje, esom tilsvarende marginal nytte (MB)

Vi har altså $MC = MB$

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

2a) Analytisk tilsvarende dette

$$MC = P$$

$$360 - 2Q = 600 - 5Q$$

$$3Q = 240$$

$$Q^{50} = \underline{80}$$

Prisen ved en produksjon på 80 enheter er gitt ved:

$$P^{50} = 600 - 5 \cdot 80 = \underline{200}$$

Altså, for å maksimere 50-overskuddet bør bedriften produsere 80 enheter, som omsettes til en pris på 200.

Gjennomsnittskostnad (AC):

$$AC = \frac{C(Q)}{Q} = \frac{360Q - Q^2}{Q} = 360 - Q$$

$$= 360 - 80 = \underline{280}$$

Gjennomsnittskostnaden blir her 280

Siden $AC > P$ går bedriften med underskudd. Størrelsen på underskuddet (TT) er gitt ved

$$TT = (AC - P) \cdot Q = (280 - 200) \cdot 80 = 80 \cdot 80 = \underline{6400}$$

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

2b)

For å gå i balanse må gjennomsnittskostnader være like prisen. Vi har her

$$AC = P$$

$$360 - Q = 600 - 5Q$$

$$4Q = 240$$

$$Q^B = 60$$

Prisen blir her:

$$P^B = 600 - 5 \cdot 60 = 300$$

For å gå i balanse må bedriften produsere 60 enheter som omsettes til en pris på 300.

Kontrollerer at AC blir like prisen:

$$AC = \frac{C(Q)}{Q} = 300$$

Kontrollerer at bedriften ikke går med over/undersledd

$$TI = (P - AC) \cdot Q = (300 - 300) \cdot 60 = 0$$

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

2c) Inntekt = funksjonen, R , er gitt ved:

$$R(Q) = P \cdot Q = (600 - 5Q) Q$$

$$= 600Q - 5Q^2$$

Marginal (grense) inntekten blir:

$$MR = P'(Q) = 600 - 10Q$$

For å maksimere profitt må inntekten for den siste produserte enheten være lik kostnaden (Hvis det er mulig kan bedriften øke profitten ved å endre produksjonsvolum):

Vi har da det:

$$MR = MC$$

$$600 - 10Q = 360 - 2Q$$

$$8Q = 240$$

$$Q^M = \underline{30}$$

Prisen blir nå:

$$P^M = 600 - 30 \cdot 5 = \underline{450}$$

For å maksimere profitt må bedriften produsere 30 enheter som blir omsatt for 450. En slik tilpassning ($MR=MC$) er kjent som monopoltilpassningen.

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

2c) Ved monopoltilpassning

blir gjennomsnittskostnaden

$$AC = \frac{C(Q)}{Q} = \frac{360 - Q}{Q} = \frac{360 - 30}{30} = \underline{330}$$

Overskuddet blir

$$\pi = (P - AC) \cdot Q = (450 - 330) \cdot 30 = \underline{3600}$$

Kunne alternativt hatt utgangspunkt direkte i profitt funksjonen, og observert at:

$$\begin{aligned} \pi &= (P - AC) \cdot Q = P \cdot Q - AC \cdot Q \\ &= P \cdot Q - \frac{C(Q)}{Q} \cdot Q \\ &= P \cdot Q - C(Q) \end{aligned}$$

Inntekt: $P \cdot Q$

Altså:

$$\text{MAX } R(Q) - C(Q)$$

FOR gir

$$R'(Q) - C'(Q) = 0$$

$$\Rightarrow R'(Q) = C'(Q)$$

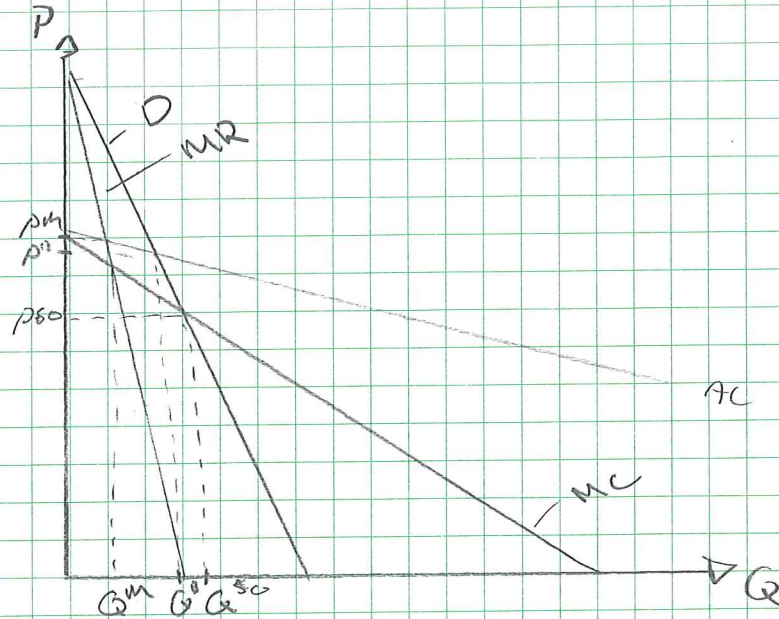
Som er det samme som vårt

utgangspunkt: $MR = MC$

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

2c) For å oppsummere oppgave 2 viser vi de tre løsningene grafisk

Hvor D er etterspørselsfunksjonen
 Monopoltilpasseing: (Q^M, P^M)
 Balanse: (Q^B, P^B)
 Max SO-overskudd: (Q^{SO}, P^{SO})

Ser at:

$$Q^M < Q^B < Q^{SO}$$

og at

$$P^M > P^B > P^{SO}$$

Denne kolonne er
forbeholdt sensor

 This column is for
external examiner

Oppgave 3a)

Utilitarismen baserer seg på at man bør innordne samfunnet slik at summen av individene sin nytte maksimeres.

En utilitaristisk velferdsløstasjon blir da på formen:

$$W = U_1 + U_2 + \dots + U_n$$

Hvor U_i er nytten til individ i . Vi antar at nyttefunksjonene er identiske for hver individ, og at individet kun får nytte av egen inntekt.

$$U_i = U(I_i)$$

Vi antar videre at:

$$\frac{\partial U_i}{\partial I_i} > 0, \text{ og } \frac{\partial^2 U_i}{\partial I_i^2} < 0$$

Altså at individet har økende, avtakende nytte av økt inntekt

%

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

3a)

$$\max W = U_1(I_1) + U_2(I_2) + \dots + U_n(I_n)$$

$$\text{s.t. } I_1 + I_2 + \dots + I_n = I$$

hvor I er total disponibel inntekt i samfunnet.

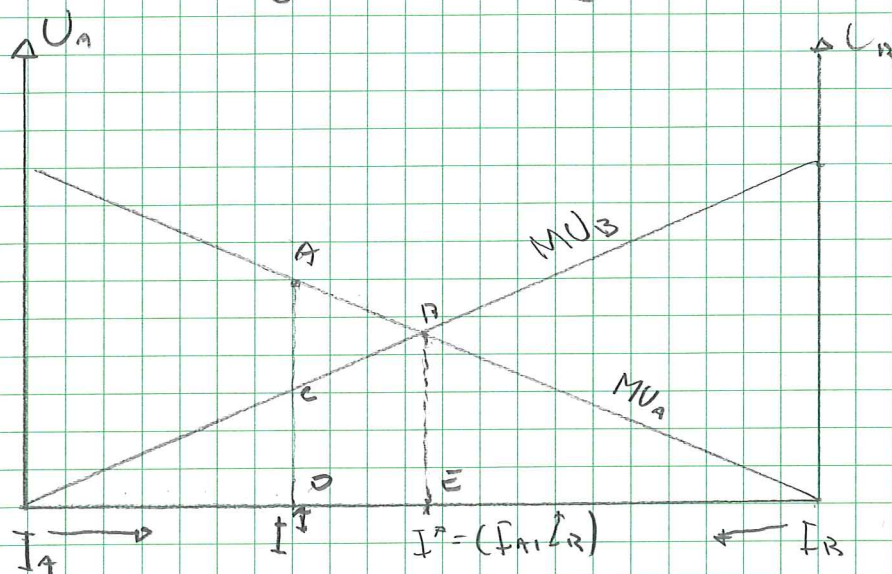
Førete ordrens betingelse gir:

$$\frac{\partial U_1}{\partial I_1} = \frac{\partial U_2}{\partial I_2} = \dots = \frac{\partial U_n}{\partial I_n}$$

Altså at grensenytten skal være like for alle individene

Vi illustrerer dette ved å se på et samfunn med 2 individer, A og B.

Gitt antakelsen kan vi plote deres nytte i figuren under:

Denne kolonne er
forbeholdt sensor

 This column is for
external examiner

3a) I figuren på forrige side er I^* en allokering av mteket mellom A og B.

Hvis vi tenker oss at opprinnelig mteketfordeling er $I^†$. Ved å gå fra $I^†$ til I^* mister individ B CBED i nytte, mens A får ABED i nytte. Vi kan se at forskjellen mellom disse er gitt ved areal ABC, som er netto "tjent" nytte i samfunnet.

Et tilsvarende resononment kan enkelt utvides til samfunn med N individer, og vi er tilbake til konklusjonen om at:

$$\frac{\partial U_1}{\partial I_1} = \frac{\partial U_2}{\partial I_2} = \dots = \frac{\partial U_i}{\partial I_i}$$

Ved identiske nyttefunksjoner tilsvorer dette:

$$I_1 = I_2 = \dots = I_N = \frac{I}{N}$$

Attså en omfordeling slik at alle individer får lik mteket.

Denne kolonne er
forbeholdt sensor

This column is for
external examiner

3a) Siden resultatet om komplett lik omfordeling er ganske rædikal er det på sin plass å komme med noen kommentarer:

- Antakelsen om lik nyttekurven for alle medvæder er i beste fall svært usikker
- Andre faktorer en egen nytte er avgjørende for nytten:
 - Relativ nytte
 - Trygghet
 - Sosial mobilitet, osv...
- Usikker om antakelsen om fallende grensenytte er gyldig for normale nyttenivåer.

Denne kolonne er
forbeholdt sensor

 This column is for
external examiner

Oppgave 3b)

Rawls argumenteres for at individet ikke kjenner sin egen framtidige plassering i Samfunnet ("Rike eller fattig") og at man vil ønske å minimere usikkerhet og risiko ved å maksimere nytten til det dårligst stille individet i Samfunnet (Det med lavest nytte)

Her vil man godta omfordeling som ikke er pareto-optimal, så lenge det dårligst skulle få det bedre.

I ytterske konsekvens betyr dette at man godtar en omfordeling som gjør at alle bortsett fra ett individ får lavere nytte.

I utilitarismen ønskes man å maksimere den totale potten som skal fordeles, mens basert på Rawls max min maksimerer man den minste andelen

Denne kolonne er
forbeholdt sensor

This column is for
external examiner

3b) Gitt de samme antakelsene som i a) om identiske nyttefunksjoner kan en henryg av egen inntekt vil vi også med Rawls max-min på samme omfordeling hvor: $I_1 = I_2 = \dots = I_n$.

Det er verdt å merke seg at hvis individene er altruistiske (for nytte av at nyttet til andre øker) kan både omfordeling basert utilitarisme og Rawls-max-min være pareto-forbedringer!

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

Oppgave 4)

Tenker oss en situasjon hvor man i den registrerte økonomien betaler en skattesats t på inntekt, mens man unndrar seg denne skatten ved å jobbe i den uregistrerte økonomien.

Verdien (sett fra individets) av en ekstra enhet brutt (grensenytt) er den samme som lønnen man mottar etter skatt for den ekstra enhetene (= lønnsatsen)

$$VMP = w$$

$VMP =$ Grensenytt, 'Value of marginal productivity'

$w =$ lønnsats etter skatt

$$w^R = (1-t)w$$

w^R , lønnsats etter skatt i den registrerte økonomien

$$w^U = w \text{ (uregistrerte økonomien)}$$

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

4) Individet fordeles innsatsen slik at:

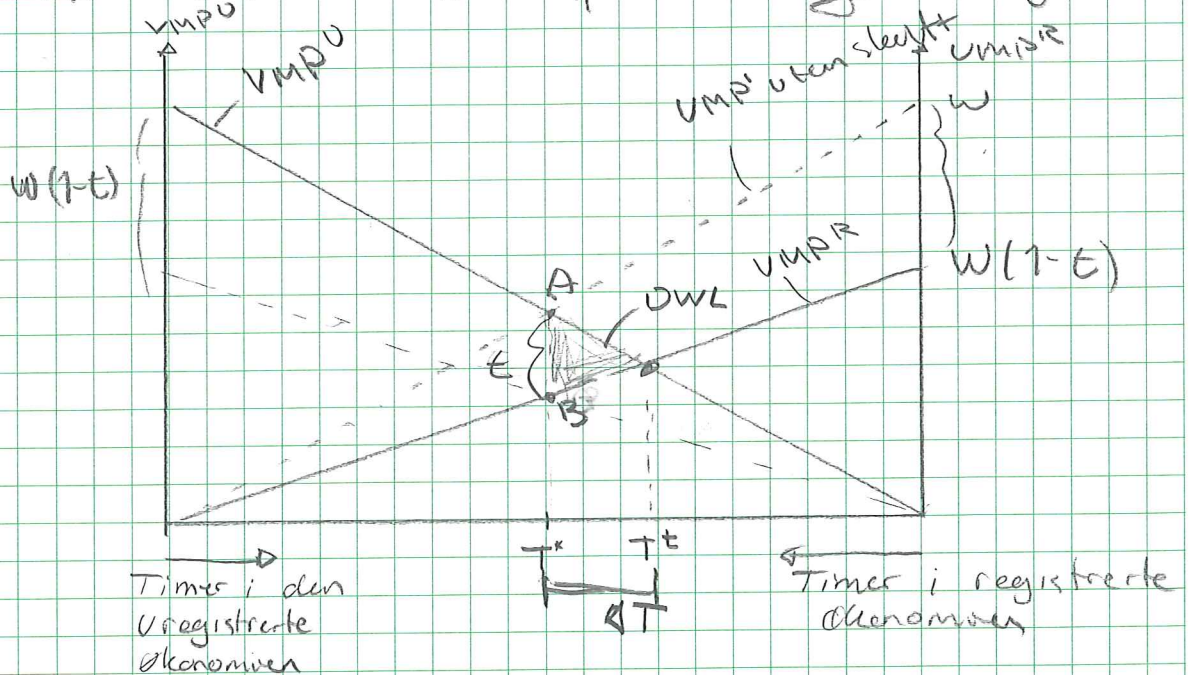
$$VMP^R = VMP^U$$

(Verdien av grenseproduktet i den registrerte og uregistrerte økonomien er lik)

$$VMP^R = w_R = (1-\epsilon)W$$

$$VMP^U = w^U = W$$

Viser individets tilpassning i diagrammet.

Enhver fordeling T langs OX representerer en fordeling av tid mellom den registrerte og uregistrerte økonomien. T^* er fordelingen uten beskatning, mens T^ϵ er fordeling når registrert arbeid blir beskattet.

Denne kolonne er forbeholdt sensor

This column is for external examiner

4) T^* er også foreletningen hvis den uregistrerte økonomien ble beskattet på lik linje med den registrerte (illustrert ved punkt B)

Siden individet er sensitiv til inntekt eller skatt er den faktiske tilpassningen i punkt T^E . Vi ser her at det blir tilbudt flere timer i den uregistrert og færre i den registrert (ΔT).

Det er nå viktig å bemerke at vi i figuren har antatt fallende grensenytte for samfunnet er nytten representert med lønnsats W (for skatt)

Vi ser at for timene ΔT er nytten for samfunnet større i den registrerte enn uregistrert økonomien. Dette fører til en reduksjon av total nytte = et effektivitetstap.

Denne kolonne er
forbeholdt sensor

This column is for
external examiner

4) Størrelsen på dette tapet er gitt ved det skraverte arealet, (Owl) i figuren. Størrelsen på dette arealet er $\Delta T \cdot t \cdot \frac{1}{2}$, og angjør effektivitetstapet.

Dødvæltets (Effektivitets)- tapet som oppstår forårsaker av en elastisitet som følge av at individet ikke tar hensyn til et redusert innsats i den registrerte økonomien forårsaker reduserte inntekter til staten. Slik at enten tilbuddet av offentlige tjenester blir redusert eller at de andre individene må betale mer. Effektivitetstapet kommer ikke av at det blir vundratt skatt i seg selv. Hadde skattesatsen $t=0$ ville vi ikke hatt noe tap. Det er skatte differansen (skatteleien) som forårsaker en ugunstig substitusjons-effekt hos individet, sett fra samfunns-side